

[Marius Buhl.]

— og det er vi allesammen enige om, at den slags levnedsmidler vil vi være fri for, men jeg forstår ikke, at man på dette sted også skriver, at de ikke må udbydes til salg, for en købmand, der har en vare i sin butik, kan dog umuligt have ført kontrol med, under hvilke forhold denne vare er blevet tilvirket. Jeg synes snarere, man kunne lægge ansvaret over på producenten, på dem, der tilvirker varen. I mange tilfælde vil det for den næringsdrivende, købmanden, detaillisten, være umuligt at vide, om den vare, han står og sælger, er blevet tilberedt af en mand, der f. eks. er tuberkuløs. Jeg ved ikke, hvordan han skulle kunne se det.

Jeg synes i det hele taget, at der kunne ske betydelige ændringer i loven med hensyn til at lægge ansvaret på produktionsstedet.

I § 3, stk. 1, står der:

„Et levnedsmiddel må ikke sælges eller udbydes til salg under omstændigheder, der er egnet til at vildlede køberen eller modtageren med hensyn til varens oprindelse, fremstillingstidspunkt, beskaffenhed, art, mængde, sammensætning, tilvirkningsmåde, stof, egenskaber og virkninger.“

I samme paragrafs stk. 2 står der:

„Ved bedømmelsen heraf skal der særlig tages hensyn til den betegnelse, som anvendes for varen, de oplysninger, som gives derom, de tegninger og billeder, som er anbragt på varen, dens indpakning eller emballage....“

o. s. v. Jeg mener, det ville være ganske umuligt at praktisere håndhævelsen af en sådan bestemmelse. Når man i en chokoladeforretning har købt en æske chokolade af en vis højde, og man så kommer hjem med den, opdager man altid, at ca. den nederste halvdel er brunt krøllet papir, og at der kun er eet lag chokolade. Kan man så sige til den næringsdrivende: De har solgt en vare, hvis emballage giver et falsk billede af indholdets mængde, og det kan vi ikke have! Ja, det er kun et lille tilfælde. Det er et tilfælde, som måske ikke får nogen større betydning i praksis, men der kan komme en mængde af den slags tilfælde. Jeg synes altså, det er vanskeligt at praktisere alle disse hårtrukne bestemmelser.

I § 12 — jeg skal ikke komme nærmere ind på alle de andre paragraffer; som jeg sagde før, skal lovforslaget selvfølgelig behandles i et udvalg — er der en bemærkning om, at varmebehandling af mælk, der

forhandles fra stalddør, kan kræves, hvor særlige forhold foreligger. Her vil jeg også gerne sætte en meget tyk streg under ordene „særlige forhold“, for det kan der være tale om i mange tilfælde. Man tænker dermed ikke blot på mælk fra stalddør ved koholderi i byen, men også på mælk fra stalddør ude på landet, hvor der sælges mælk fra en besætning. At denne handel vedblivende kan finde sted, synes jeg dog må være rimeligt, men hvis man kræver varmebehandling af sådan mælk, er denne handel dermed umuliggjort, så kan den ikke finde sted i fremtiden. Det er et punkt, som vi må se på.

Jeg kan til slut sige, at jeg kunne lide, at der havde været en eller anden passus, f. eks. i bemærkningerne til lovforslaget, hvis ikke det kunne indarbejdes i selve lovforslaget, om at i tvivlstilfælde kan erhvervenes egne repræsentanter tages med på råd. Det ville dog vist være formålstjenligt. Jeg tænker igen på landbruget, det er den levnedsmiddelproduktion, jeg har mest kendskab til. Politiet har utvivlsomt set stalde i den mest moderne udførelse med fliser o. s. v., stalden er jo et produktionssted, og mælkeproduktionen er taget med her i loven. Så kommer der måske en betjent, der har fået den idé, at sådan bør stalde vist se ud. Der er selvfølgelig ingen, der ikke gerne vil bidrage til fremme af staldhygiejnen, men det er alligevel landbrugets egne organisationer, som bedst kan udtale sig om, hvad der kan være et rimeligt krav i så henseende, og noget tilsvarende vil vist gælde mange andre erhvervsorganisationer. Det er derfor jeg lægger et godt ord ind for, at en bemærkning herom kunne komme med i det mindste i bemærkningerne.

Endelig er det uendelig mange bemyndigelser, der er i lovforslaget. Det er, som det ærede medlem hr. M. Larsen sagde, en bemyndigelseslovgivning, og det skal det måske også i nogen grad være, men mon det derfor skulle være nødvendigt at have — jeg har talt bemyndigelserne op — 32 bemyndigelser til ministeren i dette lille lovforslag? Det er alligevel meget vidtgående. Mon det dog ikke kunne indskrænkes til et noget mindre tal, så der kunne komme mere faste regler i loven.

Som jeg sagde til at begynde med, er der ingen, der vil være modstander af, at vi har den bedst mulige lov til beskyttelse af forbrugerne, men den anden side skal der også tages vidtgående hensyn til, og jeg må derfor gå ud fra, at lovforslaget skal behandles i et udvalg.